

PERŽVALGA.

— Parėjo nuo augštesnės valdžios patarimas arba geriaus paliepimas išrinkti iš grapo Muravjovo (ainio Muravjovo-Koriko) muzėjaus visi dokumentai, atsinešanti prie 1861-63 m. lietuvių su lenkais sukilimo ir surinkus į vieną didelį veikalą atspaudinti. Atlikimui to darbo tapo Vilniuje paskirtas iš keleto įžymesnių maskolių komitetas. Veikalas užims visą dešimtį tomų ir jame beabejones, daug tilps melagingų apšmeižimų lietuvių gyvenimo ir išgyrimų Muravjovo apaštalytės.

— Vilniaus gubernatorius atnaujino prisakymus, kurie pernai buvo išduoti per general-gubernatorių, kad policija sargiai tėtų, idant „piktadariai“ žmonės neplatintų ir neskrietų tarpu gyventojų melagingų paskalų, kurios labai drumsčia žmonių protus ir šiauria prieš valdžią. Kaskart labiau plyšta carukų viešpatavimas Lietuvoje, nežiurint į tą, jog visaip bando tas skyles užlopyti. Aiškiai galima įtėmyti, kad joki despotiškos valdžios pragumai neįstengs užstelti naujai atgijiančios žmonių dvasios, su kuria kovojant liuosybės priešai regi visą savo neįgalėjimą ir dar labiau šelsta.

— Visai nedvyvai kad Prancuzijoje pradėjo persekioti kunigus, kurie kad tik daugiau prisiplešti pinigų įtaiso visokių šantažius ir apgaulinėja tamsius dievobaimingus žmones pikčiau, negu Monte Karlo lošikų ruletkos. Pamenam skaitytojai, kaip buvo plačiai pasigarsinusi kunigų draugystė vadavimui dušių iš šveistinės, kuri buvo įsteigta bažnyčioje „Chapelle Montligeone“, Prancuzijoje, ir kur geri katalikai buvo verbuojami tapti tos dr-stės sąnariais, įmokant tam tikrą sumą pinigų, už kuriuos bus laikomos

už dušias amžinos mišios. Agitacijai ir pritraukimui daugelio lengvatikių buvo pradėta išleidinėti įvairiose kalbose „Biuletėnai“, kurie išėjo net ir lietuviškoje, su prisidėjimu kunigų lietuvių. Tę buvo apsilankę ir turbūt gerai žinojo dalykų stovį kun. Milukas. Bet klausykite. „Tėv. Sargas“ Nr. 2-3 ž. m. viešai praneša, kad jo partija nusiuntusi savo ištikimą kunigą, kurs ištyręs „baisius dalykus...“ Uždėtojas tos draugijos kunigas Buguet'as yra ištvirkėlis, o jo „draugija“ su amžinomis mišiomis yra monai ir prigavystės. Teip rašo patįs kunigai. Kodėl mūsų kun. Milukas iki šiol laik apie tai tylėjo? Jis pernai dar per „Biuletėną“ piemeniška išdergė p. Paukštį, kad tas daleido „Vienybėje“ abėjojantčiai apie tą šantažiaus „draugiją“ atsiliepti.

— Tame tai ir yra dalykas, jog kad susekti kun. Miluko etiką, reikia buti patim Miluku. Kada šiadien ir patįs kunigai pagarsino, jog „Draugija šveistinės dušių“ buvo prigavystė, kun. Milukas et con-sortes tyli. Jam tie dalykai neskany ir jis dar po šiai dienai ant „Vienybės“ griežia dantį už pajuokimą tos „draugijos“, ant tiek griežia, kad net per „Žvaigždę“ Nr. 19 paduoda įnešimą S.L.R.K.A. seimui nutarti ant „Vienybės“ boikotą, t. y. kad „burdingbosai nepriimtų „Vienybės“ skaitytojų ant burdo, o burdingieriai netų pas „V.“ skaitytojus ant gaspados“. Tikrai etiška ir aiškiai.

— Dievobaimingasis „Katalikas“, perskaitęs augščiau minėtą „Tėv. Sargo“ pranešimą apie „draugiją“ kunigų prigavykų, labai pasibiaurejo ir išpeikė savo dvasiškus vadovus, išvadindamas juos judošiais, prigavykais ir k. t. p. epitetais. Jo įpykimas labai teisingas. „Katalikas“ išibėgėjęs į kunigų nubarimus, užsiautė savo

dešine ir „etiškiausiai“ „Žvaigždei“; nurodydamas jos melagystes, jis pataria rymiečių susivienijimo sąnariams atimesti „Žv.“ kaip organą, o pasiimti sau jį, „Kataliką“.

Isz Lietuvos.

Senapilės pav., Suvalkų g.
(Užbaiga.)

Apie tą laiką atsirado višiemis žinomas „Sietynas“, kurį nelemtos atminties Vonsiac-kis teip smarkiai naikino. Be to, kaip girdėt, dabar tokių dr-sčių Lietuvoje apšėiai yra.

Ką-gi jos veikia? Meta pinigų, perka knygas ir laikraščius, taiso knygynus ir knygų pardavinyčias (zinoma, slaptas), įsitaiso savo žygunę (pačtą) su užrubežiumi (Tilže), rašinėja į laikraščius patėmijimus savo sąnarių, rengia vip-sosinas (teatrus) ir skaitymų bei pasikalbėjimų vakarelius. Tokios dr-stės turi tautai didelė vertė. Vienas mokslinčius pasakė, kad įsikurimas vienos darbininkų kuopelės turi daugiau vertės už Napoleono visas pergales. Šitie žodžiai galima pilnai pritaikyti ir prie višui minėtų dr-sčių.

Patiems sąnariams tokios dr-stės irgi yra labai naudingos; zinoma, čia neina kalba apie naudą iš pinigiškos pusės, kuri dažniausia nukenčia dar pragaištį. Nauda ir nemaža nauda iš pusės dvasiškos; per tokį susidraugavimą, per bendrą apsvartinėjimą visokių klausimų lavinasi protas, per tarnavimą ne savo paties reikalams, bet savo brolių var-gams auga augštas jausmas meilės artymo, per susidraugavimą su kitais kyla broliški jausmai ir jauti žmogus, kad ar šioj ar tokioj nelaimėj esi nevienas, kad tau prijaučia daugelis kitų. Negana to, tokių dr-sčių sąnariai ir numirę neperstoja buti naudingais, nes paveikslas jų gerų darbų

dar ilgai šviečia, ne užleidusios saulės spinduliai, pasilikusiems broliams ir jų atmintis dar ilgai ant šios žemės nepragaišta.

Tokios apšvietos dr-stės pas mus Lietuvoje yra ir iš kitų pusių labai reikalingos. Tik pamislykite, iš kur lietuvis gali šviesą įgyti? Pradiuės mokyklos labai mažą teturi vertę, augštesnius arba ir vidutinius mokslus pereina tik labai mažas skaičius lietuvių vaikų, svetimų raštų — lenkiškų, rusiškų, vokiškų mes nemokame skaityti, — lieka vienintėlis kelias — valdžios aštriai draudžiamas — lietuviškos knygos ir laikraščiai. Bet tas labai brangiai atsieina, — sunkus pargabenimas, persekiojamas platinimas. Čia tai ir atlieka dr-stės milžinišką darbą. Kas negalima atlikti pavienioms ypatoms, tą atlieka lengviai dr-stė. Bet dar čia nešibai-gia dr-sčių nuopelnai. Jos atneša ir kitokiais keliais dvasišką naudą, k. t. rengdamos vip-sosinas (teatrus), pasikalbėjimus, prakalbas, skaitymus, apvaikštinejimus tautiškų švenčių, platindamos reikalingas žinias, ant galo tverdamos kitur tokias dr-stes, kur jų dar nėra. Kiekviena dr-stė, kuri užsiima platinimu apšvietos, be perdėjimo galima pavadinti žvaigžde ant tamsios Lietuvos padangės, — kuom tų žvaigždžių bus daugiau, tuom mažysis Lietuvos tamsybės. Tokių dr-sčių mes turim per mažai, — visoj Suvalkų gubernijoje ant 400,000 gyvetojų dvi-tris tiktai. Yra vietų Lietuvoje, kur šviesos ne spindulys dar nenukrito. Labai yra reikalinga, kad tokios dr-lės būtų išplatintos po visus kampus mūsų žemės, kiekviename bažnytkiemyje, ir kad jos visos, susinešdamos viena su kita, tolydžio laikytųsi vienybės.

Amerikoje sako, esą nedaugiaus per 200 tukstančių lietuvių (kodėl nesakyt netoli 400

tukst? R.), bet paregėsime kiek tėra lietuviškų draugysčių. Štai „Tėvynės Mylėtojų Draugystė“ išleidžia naudingas knygas, kurias iš Tilžės dalina beturčiams dykai. „Aušros dr-stė“ ir „Motinėle“ renka pinigus ir šelpia lietuvius mokslą einančius; kitos dr-stės, k. v. *Simano Daukanto* (kur ji yra? R.) turinti didelį knygyną, kuriame galima esą rasti kuone visas lietuviškas knygas; Susivienijimas Liet. Am., Susiv. L. R. K. A. ir Susiv. Liet. Laisv. skaito po kelis tukstančius sąnarių ir turi gerai savo izduose pinigų, bet užimti daugiausia savitarpine pagalba ir Lietuvai naudos duoda neperdaug.

Nelaimingi mes, kaimiečiai!

Mes negalim dar taip greit norėt skaityt savo sąnarius tukstančiais, sutaupyti tokių izdų. Bet laikui bėgant, apšvietai plystant, gal ir mes sulauksime tos gadyinės, kad skaitysime savo kuopas ir turtus. Skaitome knygosė, kad yra ant jurių dugno maži, smulkūs vabalėliai, kurie nuolat kruta dėdami po menką smiltelę į kruvą iki pasirodo ant viršaus vandens sala. Turime imti ir mes paveikslą nuo tų mažų vabalėlių ir darbuotis panašiai jiems ant tautos labo ir pakėlimo savęs iš vargų.

Šviesa, vienybė — tai mus galybė! Nežiurėkim, kad tai dar viskas menka, maža; atmintim, kad ir Egipto piramidų tapo iš dulkių supiltos. Vienykimės į kuopeles, dėkim skatikėlius ir pamatysim, kaip iš kuopelių išaušgs didelės organizacijos, tauta, iš skatikėlių — kapitolas ir tada pamatysim, kaip bus lengva mums išgelbėti tėvynę nuo priešų tykančių ant prarijimo jos.....

Žmonių ant vakaro susirinko daugiau šimto. Pelno pribuvo 31 rub. 23 k., iš kurių išėmus kaštus, paskyrėm 9 rub. kankintiniams ir 11 rub. tautiškiems reikalams.

A. Briedukas.

Vilnius.

Žvėriška žmogžudystė.

Praėjusiame „Vienybės“ Nr. paminėjome trumpai, kaip kazokai išžudė tulą žydų šeimyną. Dabar randame laikraštėje „Revol. Ros.“ parašyta apie tai daug plačiau ir skaitome už naudingą skaitytojams dar sykį pranešti. Štai ką tę randame parašyta:

„Prieš žydų velykas mieste atsitiko baisi žmogžudystė. Buvo išskersta žydiška šeimyna, susidedanti iš vyro, pačios ir merginos—tarnaitės. Atrasti lavonai buvo baisiai sukapoti ir sudarkyti, liudijanti apie atliktas ant jų žvėriškas veikmes. Abi moteriškos buvo bauriai iš prievartuotos; vyras, matomai gindamas, gavo augščiau keturiųdešimtų žaizdų, užduotų su kardu. Laikraščiai užlaiko grabinę tylą — buvo tikrai trumpas ir ukanotas prancšimas, kad priebylos areštavota 7 kazokai iš šimtinės, stovinčios netoli nuo gaspados ir sąkrovėlės užmuštųjų. Perduoda, kad užmuštyje įmaišytas net šimtinės vakmistras; kad žinojo apie tai ir sargas, išleidęs naktį žmogžudą, ir yra liudijimai tam, kad apie užmuštybę ir grėbimą kazarmose jau seniai buvo kalbama, net ne slaptai. Pasakoja dar, kad šimtinės esaulas, norėdamas nuteisinti žmogžudą, patarė jiems ant pirmojo tardymo atsakymus, kad sermėga (šinelis), atrastas ant vietos piktadarystos, buvo parduota kazoko žydui. Veltui jo triušas, davadai perdaug aiškūs.

„Šita piktadarystė, pereinant ribas paprastės kriminališkos kronikos, sujudino mūsų balą. Činovnikų ratelij ir perdaug laukinesnėj dalyj draugijos jau paspėjo susidėti legenda apie žydą—vaisbuną (lichwiarz), laikiusį baisyje priespaudoje bėdžius kazokus, linkon kurių yra ištariamų pagailos, reikia mislyt, tikros

ir tiesiaširdies...“

„Bet didžiama krikščionių pasipiktino. Norėjo dar paduoti peticiją apie reformiravojimą šimtinės, nors apart šnekėsių toliau nenuėjo. O žydai... jie liko ištikimais sau ir savo amžinam nuolankumui. Nenoromsp ristmena garbingas kairščiavimasi jauno Lassalio, užgirdusio apie galabijimą žydų Damaškoje, kur žydai neparodė jokio pasipriešinimo: Lassalis gėdysis but sunumi tokios vergijiškos tautos. Reikia žinot, kad kazokai čia atsiusti del malšymo, iš didesnės dalies, žydų. Pasirodę visųpirmu prie liudnos atminties Sipiagino, jie galutinai apsibuvo mūsų mieste sustovoje viso pulko, su įsiviešpatavimu von-Pleves. Nuo to laiko kasdien mūsų chun huzai apsiereiškė savo vikrumu, nustumdydami nuo šalytikių neščias moteris smugiais į pilvą, užkabindami visus — su visais susimušdami, atlikdami begėdiškas vagystes. Už tą visą jie pasilieka pilname ne-nubaudime, — gyventojai suprato gilų reiškimą jų sargybinių misijos ir augštą dorą pačių sargų. Neuzmištinioje gegužės demonstracijoje, užtraukusioje plakimus demonstrantų ir pasikėsejimą ant Vahlio, galima buvo matyt, kaip jie prijudami, išsiskirstę, prie sumušto ir pusgyviu pamesto nešėjo veliavos, smogė jam su „nagaika“ per nukabusią, kaip numirėlio, galvą. Jiegi buvo didžiausiais išpildytojais baurių Vahlio priesakų...“

„Mylek artymą savo...“ Skelbėjai šitos aksijomas, t. y. Vilniaus dvasiški tėvai, beabėjonės girdėjo tą tragediją. Ar jie primins savo tikintiems, kas yra Lietuvos buda liai?! Šiadien iškerdė žydus, rytoj — lietuvius, užporyt — lenkus. Ar jie nér visi artymai? Ar išgirdus, kaip vienas žudo, nereikia mesti žudytojams pasibiaurėjimo žodis!...

Iš Krakū, Kauno gub.

Gudaičių kaimo, neturtingo žmogelio A. S. pasimirė senutė motina, liegusi 7 metus, sukakusi 80 m. amžiaus. Pasimirė senutė be kunigo ir delto Krakū administratorius, Jonas Vidmantas, nenorėjo ant kapų priimti ir tuomi įbaudė žmogelį, kad per 4 dienas laikė grūčioje lavoną, kurs net pradėjo dvokti. Neleido nė ant kaimo kapų laidoti. „Sakiau, niekur nepaveliju, tegul bus nelaidota“ ntakė administratorius, žmogeliui bučiuojant jo rankoves. Tik kaimynams paaiškinus, kad gal atsirasti liga nuo dvokiančio lavono, administratorius daleido kaimo kapuose palaidoti. — Priežastis tokios baudos, kad žmogelis neužpirko zekvijų, mirus be kunigo. Už 10 rublių but būvę viskas gerai. O tų pinigų galybė!

Po tam atsitikimui numirė Sulaičių kaimo Jankauckas. Likusi pati gavo sumišimą proto ir sugriebusi peilį pasipiovė. Asesorius už 15 rublių surašė gerą protokolą be tyrinėjimo ir liepė palaidoti ant kaimo kapinių, bet ukininkai ant to nesutiko. Sako „vaidinsis“. Trij ukininkai nuvyko pas kleboną klausti rodos, apsakdami visą atsitikimą. Klebonas atsakė: „Jeigu jūs nenorit palaidoti, tai aš palaidosiu ant parapijos kapų. Smertis šioks ar toks, ir kas numirė, tai neatsikels ir niekam nepadarys blėdies. Ne-klausykit tų paikų pasakų apie vaidinimąsi, nes nė viens nematė vaikščiojant mirusio žmogaus“. Ukininkai sutiko palaidoti ant kaimo kapų, kur nuvyko abudu kunigai ir dar pašventino duobę. Sunus už tai užmokėjo 12 rublių. Dabar žmonės pasakojasi, kad per kunigą gali papirkti Dievą, taip kaip per žydą — asorijų, ir patzudžio dušią nuo pragaro išgelbėti. — Kada žmonės nustos tikėję į pinigų galybę, ir kada nustos kunigai žmones paikinę? X.

Politiszkos žinios.**Suvienytos Valstijos.**

Iš Manilos, nuo pilipiniškų jų salų, praneša, jog pasikėliai Moros, ant salos Mindanao, apsiutė burį amerikoniškos kariumenės ir 17 iš jų užmušė, tarpe jų ir du oficerius. Sužeidė teip gi nemazai. Apart to, dar ir kitų salų gyventojai nerimauja, kadan gi juos kursto prie sukilimo ispaniški agentai, įsibriovę į įvairias urėdiškas vietas bei tųjų partijų kliubus. Keletą tokių ispaniečių amerikoniška valdžia areštavojo.

Azija.

Tibeto provincijoje, Karo Pass, angliškoji ekspedicija 6 gegužės tapo užpulta per vietinius gyventojus, kurie buvo susitelkę skaitliuje pusantru tukstančio nedaleisti ekspedicijai lįsti gilyn į jų apgyventas vietas. Iškilė baisi karė, kuri jeigu galima bus pavadinti karė, greičiau skerdyne neginkluotų žmonių, skerdziamų per apsiarvojusius Anglijos „kulturnešius“. 200 tibetėnų krito ant savo rubežių, užmušę vienok ir anglų kapitoną Bethune, tris žmones ir 21 iš jų sužeidę. Toliaus, pareina žinios iš Gyang Tse, jog tibetėnai baigia naikinti tenykštę angliškų misijų stovėinę, tolydzio ją bombarduodami, dėl kurios priezasties iš Londono buvo paliepta minėtoms misijoms persikelti į Lassą, Tibeto sostapilę.

„Daily Mail“ paduoda žinią iš Konstantinopolio, kur sako, jog Maskolijos valdžia koncentruoja Transkaukazijoje savo dideles kariškas pajiegas, siekiančias jau dabar iki 125,000 kareivių. Su tais kareiviais ketina traukti Tibetan, idant užbėgti kelią įsiveržimui Anglijos.

Maskolija.

Paskutiniu laiku labai tan-

kiai pradėjo vaikščioti portfelis ministro apšvietos iš vienu rankų į kitas. Tą reikia pripažinti kasyk augančioms caro dvare intrigoms, kurių apsuptas, caras nežino ir katram iš savo tarnų pasitikėti. Šiuoms ant valdymo apšvietos ministerija likosi paskirtas generalas Glazovas, direktorius Nikolajevskos akademijos. Glazovas yra oficerias, dalyvavęs turkiškoje kompanijoje, ir jis geriau būtų vėl jį išsiuntus naikinti nelaimingus japoniečius, negu pavedus į jo rankas tokį svarbų dalyką, kaip apšvieta šalies. Jam tinka geriaus kardas ne apšvietos rėdimas.

KARĖ MASKOLIJOS SU JAPONIJA

Matydamas, jog ir Mukdenas nėra teip labai atvangia vieta, Aleksiejevas persikėlė dar giliau į Mandžiuriją, minėtinai į Harbiną, palikdamas Kuropatkiną atsisteisti su japoniečiais tykančiais užgriebti Portą Arthuro. Aleksiejevas pabėgęs į Harbiną raportavojo carui, kad maskoliai vėl sutaisę savo išardytus per japoniečius geležinkelius, ir kad trukiai su amunicijomis ir kareiviais vėl gali bėginėt tarpe Mukdeno ir Porto Arthuro, bet jo pranešimui nenori tikėti ne angliški ne vokiški laikraščiai, nes sako, jeigu japoniška armija užvaldė Fengwangchungą ir išsklaidė toje apyelinkėj buvusius maskolius, tai koku budu maskoliai galėjo vėl pagrįžti ir japonams matant sutaisyti geležinkelius? Nepaaiškina to ne Aleksiejevas ir dėlto jo pranešimas reikia laikyti už abejotiną.

Maskoliai išardė savo beveik puikiausį portą Dalny (Falienvan bay), kuris buvo pabudavotas sulyg paties caro Nikolajaus II pliano ir buvo svariniu centru Siberijos geležinkelio su Portu Arthuru. Jie išdinamitavo savo dokus, gintuves, laivinyčias ir pabėgo iš tų patįs, nenorėdami patekti į ja-

poniečių rankas, kurie, sulyg paskutinių pranešimų, Dalny išsodino vienok 10,000 savo kareivių, nors pradžioje užėjo vienas laivukas ant maskoliškų minų ir tapo iškeltas į padangę. Tai nukentė pirmiausias nuo pradžios karės japoniečių laivas, užeidamas ant maskoliškų minų.

Admirolas Skridlovas jau pasiekė Irkutską, ir dienu ne metu pribus į karės lauką ir apims vadą ant laivynės, kuri dabar maskoliams labai mažai reikalinga, nes japoniečiai turi ant Mandžiurijos sauszemio 100,000 kareivių, su kuriais pirmiausias ir reikės pasirokuoti, o tada mislyti apie karę ant vandens.

Po visą karės lauką, tarpe maskolių užimtų vietų, slankioja minios kiniečių banditų (plėšikų), kurie tyko maskoliams apleidus vietas viską išplėsti. Dėl apgynimo svetim tautiškų gyventojų, ypač amerikonių, pribuvo į Liaotung pussalį vienas amerikoniškas apginkluotas laivas. Banditai grėšia netiktai gyventojams, bet ir maskoliškai kariumenei. Jie praėjusioj sanvaitėj atėjo ant maskoliškų anglies kasyklų, netoli Lauyango, kur turėjo su kariumene smarkų susiėmimą; 50 banditų tapė užmušta ir 17 paimta nelaisvėn, tarpe kurių radosi du japoniški oficeriai. Netiktai banditai rengia maskoliams pavojų, bet ir reguliariški kiniečiai kareiviai, kurie praėjusioje subatoj užpuolė ant maskoliškų kasyklų ties Portu Adamso ir išvaikė tų stovinčias sargybas. Iš tos priezasties ir iš kitų, maskoliai mena, kad kinai kas valanda gali sulaužyti neutralitetą ir to-gi dėl pareikalavo nuo kitų viešpatysčių, kad jos dar sykį persergėtų Kinų valdžią nuo įsikišimo karen. Kaip virs dalykai, tai dar negalima įspėti; praėjusioje sanvaitėje parėjusios žinios teip tamsios, kad nieko rimto ir teisingo iš

jų negalima iširti. Maskoliški pranešimai, kaip visados, pasirodo nesutinką su tiesa. Neseniai Kuropatkinas gyrėsi, jog turįs po ranka 300,000 kareivių, tuomtarpu Berlyno laikraščiai rašo, jog jis pats neseniai carui telegrafavęs, kad negalįs apginti dabar užimtos teritorijos dėl stokos spēkų, kurios susidedą tik iš 140,000 kareivių. Kam gi dabar tiket? — Tai-gi Maskolijoje skubiniai rengia du korpusu pėstininkų ir šiek-tiek raitelių, kuriuos tuojaus mena siųsti į karės lauką. Pats caras ketina važinėti į didesnius miestus, k. Maskvą ir k., peržiurėdamas kareivių parodas ir ragindamas prie gynimo tėvynės. Be to dar jis ketina aplankyti šventųjų kapus ir pasimelsti prie jų...

Dalis darbu.

¶ CONDERSPORT, PA. Čia sudegė 8 gegužės Bastow Glass Works dirbtuvė, kur bledis ugnies padaryta apskaitoma iki \$50,000; daugiau 1000 žmonių neteko darbo.

¶ DENVER, COLO. Eina gandas, kad kalnakasių straikas su 1 birželio taps užbaigtas, nusileidziant abipusiai, kaip operatoriams, teip ir darbininkams.

¶ DES MOINES, IOWA. Pargrižo prie darbo visi straikuojantieji skardininkai, pralošę straiką ir susitaikinę dirbti ant senų išlygų.

¶ WATERBURY, CONN. Išėjo į straiką čianykščiai dailydės, reikalaudami pakėlimo algos iki \$2,80 ant dienos; ikišiol jie gaudavo \$2,50.

¶ CONNELBURY, IND. Iškilė anglekasių straikas, kuriems kastynių savininkai paketino numazinti mokesčius.

¶ BUFFALO, N.Y. Čianykščiai dailydės išlaimėjo straiką: visi jų reikalavimai per darbavįs tapo išpildyti.

¶ CENTRALIA, ILL. Čia telefonų kompanijos prašalino iš darbo vieną mergaitę, susižeidusią ranką, kam užprotestavo visos kitos mergaitės dirbusios prie telefono aparatų ir pametė darbą.

¶ CHICAGO, ILL. Sugrįžo prie darbo straikavę kurpiai, kurie pralošė visus savo reikalavimus.

¶ HEW HAVEN, New York ir Hartford geležinkelių darbininkai pagrįžo visi prie darbo. Nesutikimai tapo sudaryti per savitarpinį sątaikos sudą, kur darbininkai nieko nelaimėjo; kompanijos įstengė pertikrinti darbininkus, kad jos moką jiems daugiau negu kur kitur ir kad joms „biznis blogai einas“. Vargšės kompanijos!...

¶ PITTSBURG, PA. Užsibaigė straikas budavotojų tiltų. Kontraktoriai sutiko prašalinti ne unijistus.

¶ CHICAGO, ILL. Knygų apdarymo dirbtuvių savininkai paketino padaryti „atviras“ darbavietes, ką išgirdę darbininkai unijistai, skaičiuje apie 800, pametė darbą.

Isz Amerikos.

Melskitės, o...
tapsite milijonieriais!

New Yorke neseniai biblijos mokykloje laikė prakalbą garsus alyvos magnatas, J. Rockefelleris, kurs sakė, jog niekas teip negelbėjo jam sustaisyti savo karjerą, kaip įsitikėjimas į bažnyčią. Toliaus jis stigavojo, kad pinigai esą labai geru daigta mokantiems su jais apsieiti, t. y. be galo juos vis dauginti, o pavojingu neišnanėliams. — Viliugis! Jei gu jis sako, kad esąs karštu moralistu, tegul gi sekdamas moralizmą „Atiduok viską ubagams ir sek paskui mane (Krištų)“ išdalina savo milijonus tiems vargdieniams, kuriuos jis pats ir kiti jam panašūs ūl-pikai apiplėšė!...

Šventė, baisesnė
už karę.

Amerikos statistai sako, jog amerikonių šventė „Fourt July“ (4 liepos) didesnę bledę šalei atneša, negu karė. Pernai tą dieną bešvenčiant po visą Ameriką užmušta 60 ypatų, myriai po sužeidimų tetanais — 415, apjako — 10, nustojo 1 akį — 75, skaičius netekusių rankų, kojų, šonkaulių — 54, neteko vieno ar daugiau pirštų — 174, skaičius kitų mažesniai sužeistų — 3,670, — viso labo — 4,458! Kad švęst, tai švęst!

Ukėsų dirbtuvės.

New Yorke tiesų departamente eina tyrinėjimai apie teip vadinamus „keptus ukėsus“, kuriuos, neprošalį primint, patįs republikonai prieš balsavimus padirba. 30,000 tokių balsuotojų tapo suskaičyta, kurie buvo gavę nelegališku keliu ukėsystės popieras. Pastebėtinas dalykas — sako tarytojai, kad tokiais up to date ukėsais daugiausiai yra valytojai gatvių. — Kam dar dyvtis? juk urėdninkams nerupi, kad balsuotojai būtų tiek gudrus, kaip jie. Jie jau mokės tuos „gyvulėlius“ savaldyti, — tenubalsuoja tik už juos...

Tikra meilė
artymo.

Wheaton, Ill., tulas technikas Byron McLain, dirbas prie elektriško motoro, iš nejučių prisiglaudė prie jo ir tapo užgautas elektrikos srove nuo spēkos 26,000 voltų. Visas petis vargšo pavirto į anglių ir gyvastis kabėjo ant plauko. Daktarai apreiškė, kad galima nuo myrio išgelbėt tik tai užlopiant žaizdą sveika žmogaus oda, kurios reikėjo net 120 kvadratiškų colių. Jo pati ir keletas draugų davė išbielyti sau po pluokštą odos ir išgelbėjo nuo myrio minėtą techniką, nors jie patįs dar ir dabar tebesigydo ligonbučiuose nuo skaudžios operacijos. Ar-gi tai ne tikra meilė artymo?

Zygmantas Sierakauskis.

(Bijografiškas piešinėlis).

Zygmantas Sierakauskis gimė 2 gegužės, 1828 m., akolicoj Luck. Jo tėvai Ignotas ir Fortuna paėjo iš augštos giminės Moravskių. Zygmantas ant ketvirtų metų liko be tėvų. O tai buvo teip atsitikę. Jo tėvas dalyvavo pirmuose lenkmečiuose, jį sugavo ir pasodino į kalėjimą; ilgainiui jam pasisekė ištrukti, spruko į užsienį, bet ant sienos tapo sugautas ir sukapotas. Tėvui mirus, nuog mažų dienų Zygmantui prisiėjo daug vargo matyti. Laikė lenkmečių konfiskavojų dvarą, ir jo motina, likusi su trimis sunais, turėjo jieskoti prieglaudos pas svetimus žmones. Iki devintų metų Zygmantas gyveno pas savo senutę, paskiaus jį atsiemė jo krikšto-tėvas Vladislovas Podhodenskis, ant kurio kaštų Zygmantas baigė gimnaziją — Zytomire 1845 m. su pagyrimu. Zygmantas tuojaus norėjo pastoti į universitetą Petrapilėje. Bet toliaus nebenorėjo jisai mokyties svetimu kaštu ir pradėjo pats uždariauti ant savęs; buvo mokytojum pas A. Petrovskį dvejus metus — iki 1842 m. Užsidirbęs lekcijomis šiek-tiek pinigų, nukeliavo Petrapilėn, kur pastojo į universitetą. Kai kurie pažįstamieji norėjo jam padėti materijališkai, bet Zygmantas jokiū būdu ant to nesutiko, nes jisai manė buti visai savistoviu ir savarankiu: kaip materijališkai, teip ir dvasiškai. Sunkiai nabagai prisiėjo dirbti, kad užsimokėti už mokyklą ir palaikyti gyvenimą. Nežiurint į tą sunkų padėjimą, mokinosi puikiai; universiteto draugai jį godojo ir mylėjo — dėl jo gerobudo ir gabumo.

1848 m. pradėjo vakarinėje Europoj liaudis kovoti su despotizmu neaprubežiuotos valdžios, kovoti už sau prigulindžias tiesas ir neprigulmystę;

tuomet kovojo austriečiai ir vengrai, už liuosybę — Toliaus iškilo prancuzų revoliucija, laikė kurios skambėjo žodžiai: „laisvė, lygybė, brolystė!“ Šių revoliucijų aidas neišiklaidė ore, bet jis atsimušė Lenkijoj ir Lietuvoj, kurias slėgė ir spaudė maskolių jungas. Nežiurint į tą, kad Lenkija ir Lietuva buvo nusilpnėjusios po pirmųjų lenkmečių, — inteligencija tapo sušaudyta ir iškarta; maskolių jungas tapo dar sunkesniu; bet ant jų vietos atsirado naujos spēkos, jaunumenėje, kurios, dar stipriaus ir energiškaus, varė toliaus pradėtą darbą. Šitoji naujoji karta su didele širdgela žiūrėjo į pavergtą tėvynę. — Varšavoj viešpatavo Paskevyciaus botagai ir kartuvės. Jaunumenė subruzdė kiek galėdama ruošti pri revoliucijos. Valdžia ir-gi nesnaudė: pri veisė daugybę šnipų, ačiu kuriems daugel studentų ir mokinių nesyki tapo nubauti rykštėmis ir išsiųsti į katargą.

Prie tos naujosios kartos prigulėjo ir Zygmantas Sierakauskis. Jisai budamas Petrapilėje varė agitaciją tarp studentų, kuriems aiškino, kas yra mūsų didžiausiais priešais ir kokiū būdu mes galime igyti liuosybę.

Vienam laiške 1848 m. Zygmantas rašė motinai: „Prasidėjo nauji metai, naujas gyvenimas; ar busimė laimingi? Busimė — sako jisai — jeigu energiška darbuosimės. Kad būtų laimingas svietas, — laimingi visi žmonės, reikia, kad kiekvienas iš mūsų būtų šventu. Čionai, Petrapilėje, yra jau kurie pasišventė liaudies naudai, jie bus šventi ir laimingi!“ Toliaus rašo: „šventieji, tai socialistai, nes jie idėjomis atiduoda savo gyvastį; melskities už tuos, kurie pasišventė žmonijai, o mes draugai, darbuokimės — sako — ne žodžiais, bet darbais ir gyvasčia!“...

Nuomones, kurias išreiškė laiške, Zygmantas įgavo skaitydamas užsienio literatūrą, kuri ragina visus prie darbo ir reikalavo pasišventimo. Zygmantas buvo puikus agitatorius, ne tik tai tarp miestiečių, bet ir tarp kaimiečių. Valdžia greitai sušnipinėjo apie jo darbavimąsi, pradėjo persekioti jį ant kiekvieno žingsnio; net prispyrė gyventi vien tik tai Petrapilėje. Tokia slapta žandarų priežiūra, labai kenkė jo darbams. Ir gavęs daleidimą nuo valdžios, pasiskubino iškeliauti iš Petrapilės, traukė kuogreičiausiai į užsienį — Vengrijon, kur buvo jau prasidėjęs revoliucija. Tenai Zygmantas gyvendamas manėsiuntinėti raštus į tėvynę, kad kurstyti lenkus ir lietuvius prie sukilimo. Bet jam nepavyko išpildyti užmanymus: ant sienos iškratė, rado revolverį ir senosios Lenkijos žemlapį; sugrąžino atgal į Petrapilę. Paskui atiduotas buvo kariūmenėn, ir jau turėjo išsižadėti svajonių pagrįsti kuometnors į universitetą. Didesniam jo nubaudimui paskyrė vietą tarnavimo — Nauja-Petrovskij. Tas miestelis nedidelis, naujai pastatytas, ant Kaspijos jurių kranto. Petrovskis gulėjo neprieinamuose tyruose, kur niekas atsilankydavo, jei bent garlais, ir tai per du mėnesius. Sierakauskis gyvendamas tokiose sąlygose, nenupuolė dvasioje, bet ir čia darbavosi tarp kareivių. Tarnystė Zygmantui nebuvo sunki, nes per protekciją generolo buvo atliuosuotas nuo kasdienės tarnystės, kad mokintu oficerių vaikus. Tokiu būdu jisai šį-tą uždirbdavo. Praslinkus 1½ metams iš Petrovsko perkėlė jį į Uralską. Čion Zygmantas mokėjo, kaip reikia apsieiti su valdžia — apgauti ją, net ant tiek jisai mokėjo ją apgaudinėti, kad netrukus valdžia priskaitė Zygmantą prie karštų maskolių patrijotų. Laiškuose į motiną, kurie

ėjo per vyresnybės rankas, jisai rašydavo jai, buk prisirišęs prie tarnystės ir pamylėjęs autrąją tėvynę. Draugavosi su maskoliais ir valdžios akyse išrodė jisai tikru maskoliu patrijotu; bet tame jinai klydo, nes Zygmantas, valdžiai nematant iš pasalų rengėsi prie kovos.

Galas tarnavimo kariūmenėje buvo dar toli. Štai ant jo laimės į Orenburgą atsiuntė jo draugus: Zielenką ir Zalevskį, kurie pasirupino, kad Zygmantą čion perkeltų.

Orenburge Zygmantas sutvėrė draugystelę; beveik kas vakarą susirinkdavo sąnariai, apsvarstinėjimui klausimų: neprigulmystės, panaikinimo baudžiamųjų, atmainimo plakimo rykštėmis kariūmenėje ir daug kitokių dalykų. „Bet, kad išsipildytų tie mūsų reikalavimai, pirmas dalykas — nugriauti carišką despotizmą“, — kalbėjo Sierakauskis.

1854 m. prasideda karė pietuose — Krimo-karė, kurioje Sierakauskis butinai turėjo dalyvauti. Pasibaigus karėi, Zygmantas tapo oficeru, kas prisidėjo prie sumažinimo jo bausmės. Caras Mikalojus mirė 1855 m.; jo vietą užėmė Aleksandra II, — su liberališkomis pažiūromis. Neuzilgo naujas caras apskelbė manifestą, kuriuom daleido grįžti iš Siberijos ištremtiems per pirmuosius lenkmečius. Nuo Sierakauskio ir gi nuėmė bausmę ir atliuosavo jį nuo kariūmenės. 1857m. Zygmantas grįžo atgal į Petrapilę ir pastėjo į kariūmenišką akademiją. Sierakovskio karjera vis kilo augnšty. (Užbaiga bus.)

Apgarsinimai.

Sziuom pagarsiname jog į red. „Vienybės“ tapo prisiųsta tikiety išlaimėjimui 1000 dovanotų p. Naujoko cigarų, naudai mokslaeivių. Todėl norinti gauti tų tikiety, tesikreipia į „V.“ redakciją.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Waterbury, Conn. Kaip žmogus sau sėdi rankas sudėjęs, tai rodos, kad ir visi sėdi ramiai ir nieks apie tai nieką nemislija. Juk daugelis mano arba net ir pasako: „aš esiu lietuvis!“ Bet paklausk, kur pas jį lietuviystės darbai, tai bus po lietuviui. Jei bent galėtum priskaityti už lietuviystę, kad lietuviškai dar kalba. Tai viskas!

Paskutinioms dienoms gavau laišką iš tėvynės nuo apšviestos ypatos, kur tarp kitko taip rašo:

„Meldžiu atrašyk man, koks tų pas jus gyvenimas, kokios žmonės gali sulaukti senatvės? Koks yra stovis mokliškas lietuviškos jaunuomenės? Delko mūsų jaunuomenė taip noringai išsižada tėvynės? Ar negalėtų timit į Ameriką kai po į lauką į asinaudojimo (pinių), kad paskui sugrįžus galėtų tėvynėje turėt laimingesnį gyvenimą?“

Teip rašo iš tėvynės plačiau išsilavinusi ypata. Bet kaip reik atsakyti ant šių svarbių klausimų? Ypatingai, kad eina klausimas apie mūsų lietuvišką jaunuomenę. Ką, abelnai veikia mūsų jaunuomenė? Ar daugeliui iš jaunuomenės rupi su grįžimas į tėvynę? Kaip graudu, kad reikia pasakyti, jog mūsų jaunuomenė, išskiriant mažą dalelę, praleidžia savo sunkiai uždirbta skatiką ir draug žydinčią jaunystę karčiamose! Ko galima laukt senatvėje? Tėvynėje jaunuomenė nors prie sunkesnių sąlygų, didesnio valdžios prispaudimo, daug moraliskiau užsilaike. Tę karčiamos neturi tiek įtekmės ant jaunuomenės, kaip kad čia Amerikoje! Graudu yra matant jauną lietuvių atliekame nuo darbo laike svyruojant karčiama nuo karčiamos. Tai nelaimė tautos! Kartą įpratęs stripailiuo: po karčiamas, ne-

turi nė mislies, kad susitaupyti keletą skatikų ir sugrįžti į tėvynę. Tėvas, motina rašo: „Sunau! parsiusk mums kelis centus, bus mums mūsų senatvėje pagelba“. Iš kur sunus siųs, kad jo dar paties pas karčiaminką yra ant knygučių keli doleriai įgerta. „Pėde“ su „pėde“ nesutenka! O vis dirba, sveikatą eikvoja iki netenka visai pajiegy. Kur po tam dingti?! Prieglaudos jieškoti, — bet kur ją rasi?! Prieglauda ir geresnis ant senatvės užsilaikymas buvo rankose, bet jau jis prabėgo. Jau per vėlu! Malonų skaitytojai! čia yra gyvas paveikslas ir jo nieks užginti negali. Ak, kad tas butų neteisybė! Geidžiant gerovės jaunuomenės, turim kas kaip įmanydami platint blaivystę ir apšvietimą.

Bažnytinis.

Wilkės-Barre, Pa. Zinodamas gerai, kad „Žvaigždės“ cenzura teisybės nekenčia ir mano straipsnelio netalpjis, kreipiuosi prie „Vienybės L.“ redakcijos, prašydamas patalpinti mano atsiliepimą p. Pleitukui, kurs užmetinėja man, buk aš neteisingai pranešęs iš Wilkes-Barres apie nutarimą S.L.R.K.A. kuopos, kuri nutarė reikalauti ant seimo atimesti „Ž.“, kaip organą. p.P. sako, kad jis atvykęs vieną vakarą į Wilkes-Barre ir ištyręs visas mano „melagystes“. Dabar klausimas: katras iš mūsų geriau žino kuopos nutarimą, ar aš kaipo sąnarys, ar p. P. kaipo atvykęs pašnipinėti? Męs žinojom, kad nutarimas kuopos padarys p. P. ligą, ir dėlto jam bešnipinėjant suteikėm tokias ir žinias. Žinok, p. Pleituke, kad valnamaniai ardymu dr-ščų neužsiiminėja, jie stengiasi įkvėpti žmonėms meilę ir vienybę, o ardymas vienybės yra darbas vien pp. Pleitukų ir „Žvaigžd.“ bendrų. Mūsų kuopos sąnariai myli laikraščius, tik tai ne piudan-

šios žmonės, savaitinius, o ne mėnesinius, kaip paprastai „Ž.“ siųsdavo tikrai patinkančioms ypatoms, ir tai kada pavėlydavo sveikata „Ž.“ ponams, už mūsų 1000 dolerių. Tą faktą gali patvirtinti straipsniai pačios „Ž.“ (žr. 18 n.), kur kaltes užmetinėja viens ant kito, sekretorius ant redakcijos, redakcija ant sekretoriaus, potam abudu drauge ant prenumeratorių, o prenumeratoriai ant pačtoriaus ir taip laikraščio negeuna.

Dar p. P. rašo, kad jam pasidarė priklū ištyrus kokius tų žabangus (bene savo paties). Ar be reikia didesnės priklaus ties, kaip skaityti tokius melus, kaip jis rašo? arba kad žmogus užsimokėjęs pinigus negauna laikraščio...

Vietinis.

Brooklyn, N. Y. Gegužės 6 čia pasimirė Barbora Kurzentaitienė 24 m. amžiaus paeinanti iš Šakių m., Naumiesčio pav., Šuv. gub. Velionė prigulėjo prie S. L. A., buvo laisvamanė, mylėjo mokslą ir tėvynę, kaip ir kitus prie to ragino; paliko savo vyrą Kazį su sunumi 4 metų.

Ji pernai, Brooklyne, suorganizavo „Lietuvaičių dr-stę“, kuri iš pradžių buvo tikėjimiska, bet vėliaus su pritartimu didesnio skaitliaus balsų prakilnesnių lietuvių tapo įvesta laisvė, ir įdėta konstitucijon, kad kartais pakrikus dr-stei, likęs turtas turi būti apverstas ant sušelpimo mokslaeivių ir kankintinių. Keletas sąnarių, mylinčių kunigėlių, matydamos, jog turtas negalės pakliuti jo kišeniun, apleido dr-stę, bet ant jų vietos tuoj prisirašė naujų, ir dabar dr-stė, turėdama per 50 draugių, tvirtai laikosi.

Sulyg velionės reikalavimo, dar jai gyvai esant, jos lavonas 8 gegužės tapo sudegintas Fresh Pond krematorijoje, Brooklyne, per jos vyrą ir

„Lietuvaičių dr-stę“, kaip ir per 38 k. S. L. A. komitetą. Vezant lavoną krematorijon, lydėjo nevien S. L. A. k. komitetas ir „L. d.“, bet ir daugelis pažįstamų — vieni iš simpatijos, kiti iš žingėidimo. Prieš įleidimą į krematorijos pečių N. Dumšienė ir K. Balčiūnas pasakė po trumpą prakalbą, apie velionės gyvenimą ir darbus.

Dabar iš kaleinos yra sudeginti trys lietuviai: J. Mačys, Stasis Homeleskis (Malevskis) ir Barbora Kurzentaitienė.

Daugelyje vietų, lietuviai taisosi pirkti neprigulmingas kapines, kiti gi jau nusipirko, — Brooklyno lietuviai, kad išvengtų kunigų „malonės“ geriausia daro susidegindami, nes nereikia rūpintis apie jokias kapines. *J. Naujokas.*

Philadelphia, Pa. Mūsų socialistų kuopa, ant savo susirinkimo, pritarė p. Rutkui išleisti parąšytą Dro Šliupo brošiurėlę, angliškoje kalboje apie lietuvius, ir sąnariai kuopos sumetė tam tikslui \$1,35, kuriuos pasiuntėm Dr. Šliupui.

J. Rukevyčius.

Brooklyn, N. Y. Sušelpimui pavargėlio Juozo Rameikos, kuris norėjo sugrįžti į Lietuvą, buvo surinkta aukų nuo visumenės \$6,00. Matydamas, jog nebus galima surinkti atskančios sumos išpirkti jam laivakortę, iš juos buvau pasiuntęs Remeikai į „Depart. of Public Charities, New York City“, kur jisai buvo nugabentas iš Ellis Island, bet niekaip jo negalima buvo surasti. Tai gi, sugrįžus pinigams, aš misliju jog aukautojai sutiks su manim, jei aš šiuos pinigus paskirsiu ant tautišku reikalų šiteip: Vištaliui \$1,50, kankintiniams \$1,50 ir mokslaeiviams \$3,00. Pinigus prisiunčiu į „Vienybės L.“ redakciją. *Vincas Jankauskas.*

Vištallo pargabenimas į Suvienytas Valstijas.

Uztėmyjės įnešimą S. L. A. Seimui New Britain kuopos, šimti iš Argentinos Andrių Vištalių ir jį pargabenti į Suvienytas Valstijas, ar kur kitur, aš noriu pranešti visuo menei, jog pargabenimas į Suvienytas Valstijas yra visai negalimu daigtu, nes statutos reguliuojančios ateivystę į Suvienytas Valstijas tam daro didžią kliūtį. Kanada ir Kuba turi teipgi tokias pat statutas, kurių niekaip negalima išvengti.

Šiam karte labiausia mums stoja skersai kelį sekantis statutos skyris:

„Sekančios kliasos svetimtaučių bus neįleistos į Suvienytas Valstijas: visi idijotai, bepročiai, epileptikai, ir ypatos sirgę beprotystė bėgije penkių metų prieš atkeliavimą, ypatos sirgę beprotyste du kart, ar daugiau kada nors pirmiaus; pavargėliai etc. etc.“ Tai viena; kita statuta priglaudžia prie viš minėtų kliasų ir tuos, kurie kada-nors buvo užlaikomais pavargėlių prieglaudos namuose, viešuose ligonbučiuose, arba kitose, tam panašiose, institucijose. Abejonės nėra, jog mums šis tautietis užsidirbo ant visuomeniškos padėkavonės už savo seniai dėl mus atliktus darbus. Ar gi mes norim jį į Ameriką parsigabenti, kad jisai vėl darbuotųsi dėl mus labo? Ar gi jau mes toki nedėkingi, jog jau jam ne pasilsėti nenorim duot? Rodos jisai patsai galės žinot, kur jam bus patinkiausia apsigyvent, o mums reikia atrast spēkas, kuriomis mes jį galėtumėm išimti iš Argentinos ir kaip mes jį vėliaus galėtumėm prigulinti užlaikyti. *Su godone*

Vincas Jankauskas.

Iš p. Jankausko pranešimo matyti, kad pargabenti Vištali į Suvienytas Valstijas bus negalimu. Išimti jį iš Argen-

tinios ir išsiųsti kur-kitur, rodos, teipgi nebus jokios gėrovės nė pačiam Vištaliui: kas jį apžiūrės ir kas jį globs? Berods tai čia ir susideda keletas centų iš aukų gerų tėvynainių, bet tas toli dar neužtenka, idant išteklingai apveizėti visukuomi išvargusių ir senyvą žmogų. Išimti gi ir pamesti ant „Dievo valios“, teipgi nekoks garbingas darbas. R.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės.“

Brangūs Draugai: — Pasutiniu laiku sujudo mūsų tikriejie broliai darbuotis po visus kampus Amerikos; linksma matyti saulutę šviečiant, linksma žiurėti į bitutes medų nešančias, o užvis linksmiau, kad mūsų broliai juda-kruta ir dirba dėl savo motinos-tėvynės.

Kas da linksmybė, kada motina sulaukia savo sunelį nuo jos seniai per pikta dėjus pavogtą, arba nelaimės perskirtą! Kokia meilė? Koks malonus susitikimas! Dar didesnę meilę užsielpno tie lietuviai, kurie matydami savo tėvynės Lietuvos silpnybę, pradeda jai patarnauti. Sveikinu jus, broliai darbininkai, ir meldžiu priimti širdingus linkėjimus, kuriuos aš jums siunčiu vardan mūsų tėvynės; dirbkime toliau, dirbkime be paliovos; tegul tautiški darbai būva mumis pailsiu, linksmybe ir pasigrožėjimu. Broliai, tikrai apmislukime gerai padėjimą mūsų tėvynės ir mūsų pačių, o jau pajusime, kad mus stumia darban pačios apliukybės, stumia ant viso mūsų gyvenimo, ant visados. Kas dirba dėl tėvynės, tas tėra dorumi žmogum. O jūs, broliai, kurių dvasios tokios rambios, kurie suprantate tėvynės reikalus iš visų pusių, bet tingite ką-nors visuomenei veikti, nenoredami būti pažemintais arba tuščiu žodžiu už

gautais, kurie pasiėmė sau už idealą „žiūrėk save“, neapmilyjate, broliai, kad tam jūsų idealui jei ne šiandien tai rytoj prieš galas. Ar ne manot, broliai, kad nelaimė mūsų vieno kliudo ir užgauna visus? Ar jūs tą atjaučiate?! Jeigu ne, tai žinokit, kad jums stoka nervų, simpatijos; mėginkite savę judinti, jei nenorite būti iškirtais draug su anuom nevaisinguoju medžiu. Ką jūs veikiate po miestus, miestelius ir ant tyro oro, kur pavasario žolynai teip malonų leidžia kvapą? Kodėl jūs jaunuomenė teipgi nekeliat iš miego ir nestojat į eiles savo brolių kariaujančių su tamsybe?!

Daug yra dar vietų, kur nėra jokios tautiškos draugystės, o tamsių brolių juk visur yra. Taigi lengvai galite, mieli broliai, sutverti Tėv. Myl. Dr. kuopą, paaiškinę savo vienuoliams šios drėstės mierį; žėdnas apsiims užsimokėti ant metu 60c., kaip atsižinos, kad galima gauti nūdyką kelias per metus moksliską knygeles. Ar gi nebutų gražu, kad kartą pametę visas vaikiskas tites (baikas) imtume dirbti dėl tėvynės, nors su menku prisidėjimu prie T.M.D.? Aš labai maloniai kalbinu jus broliai, seni mūsų kareiviai, artymuose jus miesteliuose ir kaimečiuose. Mūsų organizatoriaus dar negalime turėti, taigi reikia rupintis patiems pasidaruoti. Kas pasidarė su jumis, broliai Jersey City, N. J.? Pabuskite! jau negalima ilgiau miegoti. Ar dar esi gyvas, draugas Silv. Balevčius? Kodėl nekruči, broliai? Mūsų tamos laukiame su jūsų kareiviais! Pulkelis iš Lodd, Ill., su kapitonu J. Jazavitas, East St. Louis, su k. J. Razoku, Kesterhiere, N. Y. dr. M. Juška, Haverhill p. F. Uzdavinis, Hartford, Conn., tamsta J. Vitaras — ar tamista pamiršai, kad esate vadovu pulkelio T. M. D.? Čia reiktų kad New

Britaino broliai pasidaruotų ir atnaujintų kuopą (p. Vitaras gyvena ant 88 Sheldon st.). Brockton, Mas.; ir jūs buvote kartą pakėlę balsą už tėvynę. — kodėl tylite dabar, broliai, kada daugiausia reikia darbuotis? Gardner, Ma. jau gal neliko nė vieno tautiečio, turbut visi nuvažiavo į Lawrence, bet dar gyvena tē p. J. Skinneris: — tamisteli, ar neįauti, kad varpai gaudžiai šaukia prie darbo už tėvynę? Atnaujink, broliai, tē kuopelę, platink mokslą tarp mūsų brolių; matai, jeigu nieko neveiksi, paklius jie į girtybės nasrus. Teip ir kitur, broliai, kur nėra kuopų, o dvasios nestokuoja — šokit prie darbo ir sutverkit pulkelius. Ar gi nedaro jums gėdos lietuviai Škotijos, kurie neseniai prisiglaudė prie T. M. D. su 23 kareiviais? Šveicarijos studentai pasiskubino susivienyti kovą. Iš Lietuvos rašo, kad daugelis nori prigulėti, ir kaip tik prakirsime kelį į tuos kampus, gausim šimtus iš tūnai draugų, — tik nemiegokime!

„Vienybė“ rašo, kad laisvamanių kuopa norėjo susidėti su T.M.D. atradime kelio gabenimui knygų į Lietuvą. Ar teisybė? Kur toki geri žmonės randasi? (Teisybė, kad nebuvo tiesioginio atsisaukimo prie T.M.D. nuo S.L.L. kaslink susivienijimo tame darbe, bet buvo įnešimai (Scranton k.), kad pavesiti savo raštus „Varpui“ ir „Darb. B.“, kurių tarpininkyste naudojosi ir Tėv. Myl. Dr. (žr. p. m. „Vienybė“ Nr. 51). Ar gi negerai būtų tuom patim keliu einant susilietį kravą ir darbuotis išvien? Reikia tiktai padaryt pirmi žingsniai artyn viena prie kitos tarpe tų dviejų beveik panašių organizacijų. R). Duokite mums žinoti, mūsų susidėjime, nuo nieko nesisalindami, tik paduokite mums, broliai, ranką; tas mūsų prigulbės sutverti Maskolijos parub. žy

agentūrą, dėl pargabenimo į Lietuvą raštų. Bukite malonūs, susineškite su mumis apie tai.

P. Rutkui, kaslink knygeles Dr. J. Šliupo, supazindinti mus su svietu: kreipkitės prie mus literatiško komiteto. Aš nuo savęs sakau, tiek mus pasaulė gerai pažįsta, kad kartais jau reikia net kavotis už darbus, kuriuos mus broliai atlieka, beskaldydami savo makules. Ar negeriau, kad dirbtume supazindindami lietuvius su pasauliu ir vargais, kurie pradėtų kiek mislyti? Pasaulis yra pats prispaudime, ir jam skundas būtų tik malda į mėnulį!...

Prez. T.M.D. *M. Paltanavičia*.

Atitaisa klaidos. Kasiečius T. M. D., p. Naujokas, prašo atitaisyti jo paduotą už praėjusį mėn. atskaitoje klaidą, kur (žr. „V.“ 18 Nr.) pasakyta, jog Westville, Ill., k. įmokejo 18 dol., turbut „18,50“.

XIX-to SEIMO koncertas, teatras ir balius.

Shenandoah, Pa., S. L. A. 23 k. dėl palinksminimo delegatų ir svečių surengė per visus tris Seimo vakarus: 24 gegužės koncertą, 25 g. teatrą, kur bus perstatyta tragedija „Keistutis“ ir 26 balių. Linkėtina lietuviams, kad pasistengtų apsilankyti ant garbingo vienuolėjų Seimo ir sądalyvauti ant višui minėtų gražių pasilinksminimų.

Susivienijimo L. A. reikalai.

Daugumas lietuvių jau išanksto pasiruosė siųsti daugybę geriausių linkėjimų XIX Seimui. Mat lietuviai tik vieną kartą ant metų turi tokią didelę iškilnę, kur gali iš visų šalių savo linkėjimus nusiųsti. Visi linkėjimai Seime buna perskaityti, kas pridoda ne-

mažai energijos visiems seimininkams.

Toks iš visų pusių delegatų suvažiavimas, duoda progą apie daug svarbių ir lietuviams naudingų dalykų apkalbėti. Parodos, koncertai ir teatrai, tai yra pratinimasi prie gražaus ir višlybo pasibovijimo ir prisistebėjimo lietuvių judėjimui. Laike Seimų prakalbos, dainos ir deklamacijos, teipat atgabena lietuviams nemažai naudos.

Svarbiausius tautos reikalus, kokių pavieniui negalime atlikti, mūsų paduodam į simą, kur pagal išgalėjimą Seimas juos apdirba. Šimtas žmonių jei broliškai ir su išmiučia rodavojasi, tai daug gali padaryti gero.

Šimet yra svarbus Seimui išrišti klausimas, koku būdu lietuviai galėtų savo vaikus ištraukti iš nagų žydiškų „insurance“ kompanijų. O tas yra labai svarbus reikalas. Ką koki žydėliai agentauja ir gauna gerą mokestį, tai kodėl lietuviai negalėtų po priežiura Susivienijimo išrinkti nuo lietuviškų vaikų mokestį. Tas būtų svarbum kaip Susivienijimui, teip ir lietuviams, nes pinigai, nuskambati į žydėlių kišenių, pasilikytų pas pačius lietuvius. Prie to žmonės prigulėdami prie nepaprastų žydiškų kompanijų, gauna sau nesuprantamus paliudijimus (Policy), kuriuos daugumas turėdami nors regufariškai moka, bet nežino, ant kiek posmertinės jie priguli. Tokiu būdu žydėlių kompanija tankiai išmoka posmertinę koka jiems patinka. Rodos, kad XIX Seimas gerai padarytų parupindamas vaikų skyrių su pritaikyta mokesčia ir posmertine.

Pon. Igno Draugas, rašydamas apie Susiv. reikalus, sako, kad Susiv. nereikalauja sukraut per didelį izdą, nes nėra tai organizacija idealistiška. P. Igno Draugas turėtų gerai

patėmyti, kad nors Susiv. nėra organizacija idealistiška, bet joje daug dalelių yra idealistiškų, kurios tai dalelės, gerai pritaikytos, veik daugiau nei ša naudos tautos labui, negu kitos organizacijos tikrai idealistiškos. Reikia pripažinti, kad 4000 sąnarių mokėdami po 12c. ant metų sudeda tiek pinigų, kiek gali surinkti su aukoms ir su viskuom „Aušros Dr.“ arba „T. M. D.“. Taigi suprantama, kad Susivienijimas turės 10,000 sąnarių tai sudės vien dvilikcentinių \$1,200. O Susiv. matydama, kad viskas gerai klojas gali pasiimti sau mokėti ne po 12c., bet 25c. ant metų, būtų vien tautišku centų 2,500; sutiek pinigų galima būtų ką nors nuveikti. Dabargi per daug besvarstydami, kad vieniems nereikia didelio izdo, kitiems ko kito nereikia tik trukdom ir tą, kas yra per visuomenę priimtas ir pamylėtas. Remkime tą, ko diduomenė šiandien geriaus reikalauja.

Kad šitas mano straipsnelis bus paskutinis prieš XIX Seimą, todėl prie progos ištariu širdingą ačiū, visiems už rūpinimąsi dėl gerovės mūsų Susivienijimo, pasitikėdamas, kad busenti Susiv. viršininkai su didesniu pasišventimu, su naujesne energija darbuosis per ateinančius metus.

J. Taveila, prez. S. L. A.

Naujai prisiraszė prie Susivienijimo Liet. Am.

S. Boston, mass. dr. Lietuvaičių.

Morta Grigaliūnaitė
Rožė Karpavyčiūtė
Magdalena Dambrauckiūtė
Ona Nevieraitė
Uršulė Malukevyčienė
Marė Mačaitė
Viktorija Lockuvienė
Ona Blaziūtė
Marė Tamulioniūtė
Magdė Daubarūtė
Uršulė Macevyčienė
Jadvyga Satkauskienė
Marė Kūrčaitė
Karolina Pratašenė
Ona Skiečiūtė

Stanislova Jasinskiūtė
Karolina Stadalnikūtė
Grasilda Mazaličė
Alesė Šernauckiūtė
Ona Maliūtė
Ona Mikalioniūtė
Zofija Saukaitė
Plymouth, Pa. 5 kuopa.
Marcelė Adzgauckienė
Genavaitė Adzgauckiūtė
Juozas Sabaliauckas
Jonas Staskovyčius
New Haven, Conn. 84 kuopa.
Marė Jasiliūnienė
Ona Zilaičiūtė
Vladislovas Jakavyčia
Marė Paulauskiūtė
Juozapas Ambrazaitis
Ona Ambrazaitienė
Wilkes-Barre, Pa. nauja k. Nr.62
Juozas Raižis
Juozas Padolskis
Matijošius Padolskis
Nanticoke, Pa. 12 kuopa.
Jonas Pakėpis
Juozas Levulis
Hastings, Pa. 25 kuopa.
Matijošius Šukis
Anupras Bronickis
Newark, N. J. 27 kuopa.
Antanas Asevyčia
Philadelphia, Pa. 10 kuopa.
Alena Rasimiūtė
Vincas Kriaučiūnas
Franas Bucevyčius
Shelton, Conn. 59 kuopa.
Magdė Anckaičiūtė
Rhone, Pa. 44 kuopa.
Vincas Vosylius
Andrius Baranauckas
Antanas Ražauskas
Ona Ražauskienė
Jonas Czeranauckas
Viktorija Nagrockienė
W. Lynn, mass. 77 kuopa.
Vincas Bendoraitis
Petras Bataitis
Juozapas Labukas
Pittsburg, Pa. 40 kuopa.
Juozas Grauzelis
Juozas Venclovas
Karolius Baranauckas
Antanas I. Czepaluckas
Jonas Jakelis
Adomas Urbona
Feliksas Danevyčius
Juozas B. Mickėvyčius
Marė Volongevyčiūtė
Petras Kašulionis
Stasys Tamašauskas
Jonas Kmieliauckas
Brooklyn, N. Y. 83 kuopa.
Vincas Poškevyčius
Juzė Prekevyčienė
Agota Prekevyčiūtė
Marė Antanavyčiūtė
Jonas Kirtiklis

Juozas Zubavyčius
Simanas Arbačius Ir.
Jonas Janevyčius
Foxcroft, me. 56 kuopa.
Juozas Dumčius
Scranton, Pa. 30 kuopa.
Antanas Klimbauckas
Petronė Gegznienė
Juozas Dilbaitis
Vincas Paseckas
Antanas Aleknavyčius
Ona Andriūšienė
Adomas Tabaras
Jadvyga Tabarienė
Heronimas Grabliauckas
Aleksandra Bakanas
Rochester, N. Y. 69 kuopa.
Juozas Rymavyčius
Antanas Švirnickas
Springfield, 79 kuopa.
Elzbieta Puišienė
E. St. Louis, Ill. dr. S. Dūk. N.88
Juozas Gaižauskis
Antanas Šidlauskis
Jonas Žalnierauskas
Jurgis S. Grinius
Baltrus Vuosaitis
Antanas Kilmanas
Antanas Kaserauskis
Juozas Ramanauckas
Feliksas Gimberis
Petras Makštelis
Juozas Mikynas
Juozas Astrauckas
Juozas Radzius
Bridgeport, Conn. 51 kuopa.
Jonas Astrauckas
Vincas Jastrzembskis
Kazimieras Bukevyčia
Katrė Bezgėliūtė
Matylda Bezgėliūtė
Paulina Bezgėliūtė
Veronikė Vagnerienė
Petras Girdauckas
Ona Trivalokienė
Veronika Mikelačiūtė
Marė Bartulienė
Marė Teresevyčiūtė
Ona Pilvelaitienė
New Britain, Ct. dr. Žirgvaikio.
Vladislovas Edentas
Petras Dobrikas
Jonas Gutauckas
Jurgis Kochanskis
Jonas Mickėvyčius
Adolpas Maziliauckas
Jonas Tamošiūnas
Franas Vėta
Jonas Kriaučiūnas
Simanas Peliackas
Juozas Gutauckas
Martinas Skripkevyčia
Antanas Norkus
Juozas Bencevyčia
New Britain, Ct. dr. Br. Citizens.
Juozas Kairaitis
Jonas Janušonis

Mahanoy City, Pa. 31 kuopa.
Adolpas Sakalauckas
Jersey City, N. J. 50 kuopa.
Juozas Juška
Ona Kačergienė
Jonas Muraška
Minersville, Pa. 13 kuopa.
Jurgis Kempertas
So. Boston, mass. dr. S. Kazimiero
Antanas Stribikis
Kazys Judriliūnas
Juozapas Pocius
Juozapas Kaminskas
So. Boston, mass. kuopa Traideno
Katrė Giedraitienė
Zofija Zlabiūtė
Julė Matusėvyčienė
Antanas Maujokaitis
Jonas Pečiulis
Johanna Valongevyčiūtė
Ona Gaidziūtė
Katrė Valiukoniūtė
Baltrius Kairis
Simas Valongevyčia
Tamošius Valongevyčia
Antanas Masionis
Mikalina Zarnauckienė
Motiejus Oškinnis
Elizabeth, N. J. 73 kuopa.
Franas Mikalčius
Antanas Zarzevskis
Luzerne, Pa. 67 kuopa.
Aleksandra Alyta
Baltimore, md. 64 kuopa.
Vladislovas Murzavyčius
Jurgis Kaupas
Marė Urboniūtė
Antanas Venckaitis
Magdė Venckaitienė
Ksavera Dočkė
Baltrus Siaurusaitis
Kazys Bubelis
Juozas Bridickas
Marcelė Bridikienė
Cleveland, Chio. 15 kuopa.
Zigmantas Sacevyčius
Juozapas Staukis
Mikas Šimkaitis
Edvardas Fridrikis
Magdė Lapinskienė
Ona Czerni nė
Yonkers, N. Y. 60 kuopa.
Juozas Kičas
Antanas Balsis
So. Bethlehem, Pa. 61 kuopa.
Juozas Baršis
Chicago, Ill. 86 kuopa.
Tamošius Drukteinis
Kazys Jokubaitis
Ona Jokubaitienė
Alena Badžiūnienė
Juozas Palionis
Konstancija Karosaitis
Union City, Conn. 20 kuopa.
Agota Astrauckienė
Veronika Lainavyčiūtė
Jurgis Virbickas

Bronislova Armonaitienė
Zofija Lemienė
Franas A. Švirinas
Spring Valley, Ill. 46 kuopa.
Jonas Zemaitis
Marė Genčiuvienė
Motiejus Tačilauckas
Jonas Zvingila
Juozupas Jankerta
Jonas Buškevyčius
Ona Merevyčienė
Jonas Gyazdinskas
Antanas Brazinskas
Elizabeth, N. J. 3 kuopa.
Jokubas Bagdanavyčius
Morta Bagdanavyčienė
Jonas Lukoševyčius
Barbė Dovydaitytė
Aleksandra Makučkas
Vincas Stepanavyčius
Ona Stepanavyčienė
Mikas Petrauckas
Statys Baikauckas
Mikas Pečiulis
Petronė Pečiulienė
Marė Makučkienė
Jonas Petkevvyčius
Petkevvyčienė
Augustas Medžiukevyčius
Antanas Smaidžiunas
Antanas Janulevyčius
Plymouth, Pa. dr. Vytauto.
Martynas Pilipavyčius
Morta Pilipavyčienė
Morta Gruzdiene
Jurgis Kašėta
Viktorija Kašėtienė
Marė Antanyniene
So. Boston, Mass. dr. Vytauto.
Juozas Gražulis
Konstantas Latvys
Juozas Stankevvyčius
Kazys Pranas
Krizostomas Mileckis
Juozas Steponaitis
Motiejus Sargalis
Vincas Czėpaitis
Vincas Kudyрка
Antanas Sūrvilas
Juozas Rafolavyčius
Juozas Parnarauskas
Steponas Plekavyčia
Antanas Spurga
Juozas Butkus
Jokubas Tuinila
Kazys Daukšys
Heronimas Stankus
Antanas Geryba
Mikas Turnotas
Waterbury, Conn. 11 kuopa.
Pranas Matusėvyčius
Motiejus Poža
Marė Dobilaičiūtė
Leonora Plungiūtė
Jieva Auksiniūtė
Antanina Teleišiūtė
Paulina Pakulienė

Adomas Janušaitis
Ona Matusėvyčienė
Juozas Guokas
Marė Simanavyčienė
Jurgis Petrauskas
Simas Glaveckas
Ona Teiferienė
Jonas Kilikevyčius Ir.
Juozas Bendoraitis
Antanas Lietuvys
Motiejus Garbukas
Franas Sabas
Jonas Guokas
Jonas Zanavyčius
Augustė Rimerienė
Brooklyn, N. Y. 38 kuopa.
Petras Akecevyčius
Franas Radzevyčius
Pijušas Struogis
Augustas Unguraitis
Antanas Skrinskas
Emilija Karamiūtė
Emilija Broziene
Gertruda Karužienė
Katrė Rugienienė
Katrė Rugieniūtė
Vincas Tamulynas
Polionija Czėplienė
Juozas Genčionis
Mikas Bitneris
Barbė Radziūtė
Domaras Neminskas
Katrė Neminskiene
Edwardsville, Pa. 1 kuopa.
Vincas Krakaučkas
Shenandoah, Pa. 23 kuopa.
Jonas Ašmenskas
Marė Ašmenskiene
Mikas Raižis
Marė Raižienė
Jurgis Gustaitis
Simanas Bendinskas
Ona Bendinskiene
Simanas Karosas
Agota Karosienė
Adelė Juodkojutė
Juozas Remeikis
Pranė Remeikienė
Turners Falls, Mass. 94 kuopa.
Kazys Czėlkis
Liudvikas Patočkis
Juozas Nagulevyčius
Nuo 10 dienos kovo 1904 m. kada
su šlaitliu sąnarių tapo išsiusta
redakcija „V.“, pribuvo naujų sąn.
Iki 1 balandžio 70
Per balandį 376
Iki paskutiniai bal. 446
Iki 10 kovo buvo 3840
Viso sąnarių 4286
T. Astramskas.
S. L. A. sekretorius

Nuo Redakcijos.

Už korespondencijas ir apgar-
sinimus „Vienybės“ redakci-
ja neatsako.

Breksztos valanda.

Kartą, ukanotame rudenio
pavakaryj, atsisedau palangej
ir, užsidegęs pypkę, žiurėjau
per viršunes medžių pakalnėj
tekancią upę, Negrižą. Mėly-
nas vanduo palengva rušenda-
mas į tolymas tarpukalniuos
slėnis labai sunkiai ir nuobo-
dziai ilsino akis, bežiurint į tą
jo monotonišką pliuskenimą
į apžėlusius ajerais pakraščius.
Datirtas faktas, jog oro atmos-
fera turi ant žmogaus upo la-
bai svarbų įspudį. Tai gi ir aš
šioj valandoj jutau neišpasa-
kytą kuom tai nepakaktinumą,
lyg tai pykau pats ant savęs
už ką tai, lyg tai ant aplinki-
nių žmonių, oro ir visų ką tik
akia užmesti dalykų. Viskas
išrodė teip tamsiai, niekingai,
kaip tamsi ir liudna kibojė
ant pilkos žėmės migla. Abel-
nai jutau savę kuo-biauriau-
sia.

Negalejau atsikratyti nuo to
biauraus įspudžio, kokį padarė
štai kloksantis ant skuomės
numeris „Biuletėno mirštančio
hipopotamo“, kurį tik prieš
valandą duonriekiū peiliu iš
režiau. Aš esmi „Biuletėno“
prenumeratoriūs, teip jau kaip
ir už keletą auksinių išsirašau
ir kitus lietuviškus laikraščius.
Bet, prisipažistu, nė vienas iš
jų tiek nepadarė ant manęs er-
zinančio įspudžio, kaip „Biu-
letėnas“. Anaipol, nė dėl jo
teip navatno užvardyjimo!
Prieš vardą nieko negalima
tūrėt: vardas, kaip, vardas.
Bet turinys!... taktika!...
O, perkunė!—kaip aš, idealis-
tas, nors esu sukertėjusioms
nuo darbų rankoms, imu var-
tyt „Biuletėną“, tai apraibsta
man akis ir širdį sugniauzia
baisi kančia. „Vyrai, skaity-
kit „Biuletėną“—didžiausj, ge-
rausj, hipopotamiškiausj lai-
krašį! Skaitytojai gausite do-
vanų kas nedėlios rytą griekinį
blyną!..“

Ir tas pažyros tonas nuo
pradžios iki galo „Biuletėno“

duodasi matyti. Nenorėtum jo
užtėmyti, nenorėtum sugadinti
sau nervų, — jieškai jo gerų
pusių, mislių, ir štai: „Vyrai!
ar gi jūs nematote, kad mės
vaziuojame kaustytais ratais ir
naujiteliausios mados dryzoms
(neskolinau nuo Kudirkos) e-
linėms“.

Verti, vartai,—randi dailių-
dailiausių tyrinėjimus, ban-
dymus ir išradimus, kaip gali
pailginti jau beveik pašvin-
kusio hipopotamo amžį; arba
išrišinėjimus tokių keblių pro-
blemų, kaip: „kiek sykių su-
takejė hipopotamo širdis
nuo Kristaus iki šių dienų,
jeigu sutaksi ant pusės sekun-
das du sykiu ir pusę?“ ir t. p.
Tiesa toki gabalėliai rašliavos
išrodo labai interesingais, ypač
tiems, kurie mėgsta skaityti nė
dėl to, kad pasimokyti, bet
dėlto, kad randa kartais labai
graziai ir juokingai sukrausti-
nėtus žodžius. Jeigu „Biuletė-
nas“ dėlto tik užlaiko savo gy-
vastį, idant prisitaikinant prie
didžiumos geismų (nors jie
butų ir visai niekingi) ištrauk-
ti sau kuodidesnę naudą, tai
suprantama ir tie pasigyrimai
dryzoms kelinėms. Bet, ar jis
turi tiesą tą daryt? Ar nė lai-
kae visumenei pareikalaut nuo
švietėjo, idant jis atsistojes
šviesti, šviestų,—idant draugi-
ja eidama keliu progreso ma-
tytų apšviestą priešakyj kelią,
—idant švietėjas nešviestų pats
sau, dėl savo ypatiškos naudos,
visuomenės pagamintu žiba-
lu?... qrr.

Balius!

Atsibū subatoj, 28 geguzio su
prakalbam svetainėje Odd
Fellows 191 Common str. W.
Lynn, Mass. Prasides 6 po pie-
tų ir trauksis iki 12 nakties
įženga: motėrimis dykai, vy-
ram 35 ct. Užkvėčiam visų
aplinkinių miestelių draugys-
tes. Knopos sekr.

Jonas Gudinas.

Herbert Spencer.

(Pagal P. Krapotkin'ą)

(Tąsa).

apsireiškia mūsų mąstyme; niekas, būtinai niekas mus neverčia esant tokia spėka. Dėl gamtos tyrinėtojo tai, kas „abstraktiška“, „absoliutiška“, „dievas“, „neatžinotina“ pasilieka visados ta pačia hipoteza, kurios Laplace'is nereikėjo dėl svieto sistemos, o kurią mes nereikalaujame aiškinti. Tai yra lepnumas, nereikalinga antbudavonė, liekana, kurią užmiršti iš tikrųjų jau laikas yra.

III.

Spencerio filozofija.

Nežiurint į klaidą kaslink to, kas esą neatžinotina, apie ką mes jau šnekėjome pereiname perskyrime, Spencerio filozofija priglubi paaiškinti pilningą eilę fiziškų, biologiskų, psichiskų, istoriskų ir doriškų fenomenų, jeigu mes nuolatos laikomės maskoliškos induktyviškos metodos.

Skaitydami jo veikalus mes matome, kaip tos visos teip įvairios būties mezgasi viena su kita, nors jos apima teip įvairius mokslus; kaip jos visos yra apsireiškimais tų pačių fiziškų spėkų, ir kaip jas galima suprasti ir apspręsti, nuolatos sekant pagal tolygią metodą nuomonavimo, lyg tai būtų fiziškos būties.

Skaitydami jo veikalus mes matome, kaip tos visos teip įvairios būties mezgasi viena su kita, nors jos apima teip įvairius mokslus; kaip jos visos yra apsireiškimais tų pačių fiziškų spėkų, ir kaip jas galima suprasti ir apspręsti, nuolatos sekant pagal tolygią metodą nuomonavimo, lyg tai būtų fiziškos būties.

Ar iš to išeina, kad visi nuomonavimai Spencerio sutikimui su šita metoda esti tiesmoki ir teisingi? Kad jisai pats visados gerąją metodą geriausiai panaudojęs yra? Iš tikrųjų ne! Ar tai būtų Spencerio knyga ar kito kokio galvino, visados nuo mūsų pačių priguli, nuo mūsų išminties, išjautoti, ar rašytojas yra tiesmokai sprendęs, ar jis visuomet yra pilnai prisilaikęs savos metodos. Tai-gi žmonai, negu kur-nors, iš geriausios pusės pasirodo moksliskoji metoda.

Ji priverčia autorių išdeyti savo būties ir savo nuomonavimus tokio būdu, idant mes patys galėtumėme apie tatau spręti. Jokis dievas juk nešneka. Juk gi mums lygus yra tas, kurs sprendžia ir mus kviečia tą patį daryti.

Na-gi, kur Spenceris paduoda savo sprendimą apie fiziką, chemiją, biologiją ir net psichologiją, beje mūsų jausmus, mūsų būdą jautimo, manymo ir veikimo, jo nuosprendiniai yra kuone visados teisingi.—Bet kada jis grybšteli sociologiją, draugijos dorybę, kiteip dalykai persistato.

Iki šiolei jis jieskojo, ir surado. Vienok čia — tai galima justie prie jo pirmųjų žingsnių — jis turi iš anksto suvoktas idėjas: idėjas buržuazisko radikalizmo, kurias jis buvo jau nuo 1850 m. išplėtojęs savo socijalisko lygsva-

rūmo moksle, pirma negu jis pradėjęs buvo triusą apie savo phylozophijos sistemą. Vėliaus-gi šitas idėjas jis yra pertaisęs ant dar buržuaziskesnių.

Aišku yra, kad koznas nuo pat pradžių kozname moksliskame tyrinėjime turi šiokią ir tokią nuovoką — hipotezą, kurią jis nori išmėginti, ar tai idant ją sudrutinti, ar tai idant šalin atmesti. Ir net gamtos moksluose atsitinka, kad tulasis dėl savo hipotezos karščiuoja, kuomet kiti labai gerai įžiuro jos trukumus.

Bet prasčiausiai einasi su visu kuomi, kas grybšteli gyvatą draugijos. Čia koznas, kas imasi už darbo, turi jau savo draugijos idealą: iš savo paties gyvenimo ir iš savo patyrimų jis jau prisivinęs yra tam tikrą būdą dėl svars ty mo tiesų lobių ir gimimo (kilties); jis turi savopą saiką padalinimui draugijos; jis stelbiamas yra tukstanteriopomis įtekmėmis savo aplinkės. Ir kada-gi mokslai apie draugijos būties dar kudikystės vystyklusose tebguli, ir Spenceris buvo pirmas, kurs panaudojo tikrai moksliską metodą kaslink draugijos būčių. tai visai yra suprantama, kodėl jis nemokėjo visų visai atsikratyti nuo įtekmės buržuaziskųjų idėjų savo aplinkės.

Todėl nuolatos prisieina tiesiog piktintiesi iš nuomonavimų Spencerio. Ant kiek prisieina stebėtiesi iš dvasiško lakumo „principuose biologijos“, ant tiek atjauti angštumą jo pažvalgų, kada jis pvd. šneka apie prietikius tarp triuso ir kapitolo draugijoje.

Dėl paveizdos, rod labai svarbios, pasakysime, kad Spenceris užaugintas pasiliko buržuaziskoje ir religiskoje idėjoje apie teisingą atlyginimą. Jeigu blogai padarei, tap i nubautas; esi buvęs labai sugadus darbininkas, — ir tavo darbdavys pridės tav šilingą ant sąvaitės. . . . Spenceris bent tikėjo į tai. Ir žiurėk, principas „teisingos“ algos dėl jo pastojo gamtos įstatymu.

Kas link vaikų, pusbernių, pirm negu jie išmoko maitinti patis save, alga — anot jo nestovi prietaikmėje prie darbo skritulyje gyvulių veislės; tai yra neišvengiama. Bet „tarpe suaugusiųjų turėtų įstatymiskumas buti, pagal kurį įgyta geradarystė turėtų buti prietaikmėje prie užpelno, kurį koznas gauna: užpelną mieruojant su įgalėjimu išlaikyti pačiam save“.

Ir toliaus: „Toki yra įstatymai apie išlaikymą veislių; ir jeigu sutinkame ant to, kad išlaikymas tokios veislės yra geistinas, tad iš to šteka pareiga, taikintiesi prie šitų įstatymų, kurių šitame atvejyje mes galėsime vadinti pusiau etiškais arba etiškais“ (Teisa, s. 4).

To liaus bus.

Nauji rasztai.

Dr. J. Basanavyčius. Lietuviškos Pasakos įvairios. Dalis III. Chicago, Ill. 1904. Pusb. 333.

Į šį tomą patilpo 202 pasakos, užrašytos Suvalkų gubernijoje. Didesnė dalis, kaip prakalba paaiškina, paeina iš Grėškabudžio valsčiaus, Namiščio pavieto ir Ozkabalių, Bartninkų valsč, Vilkaviškio pavieto.

Perijodiški nauji išėjusieji raštai. Kryžius Nr. 3.

Atsakymai.

p. Rutkui. Ar neišrodo taimistai, kad tųjų užmanymų jau būs per daug, bent paskutiniu nors sykiu, kada jų yra tiek daug jau padarytų, o nė vienas neįvykintas? Šis paskutinis labai yra menkas ir nevertas pranešt nė visumenei. Pasitriuskite atlikti senesniuosis.

p. Gandrui. Bene užsidavėte piudymu laikraščiu tarpu savęs? Pameskite tą nenaudingą mierį! Jusų rašteliis netinka. Jei norite kad patilptų pusiau-lotyniskai—prisiuskite už 2 ct. markutę, o mes pasiūsime tę kur tokias žinias talpina.

p. Trimitui. Apie vieną ir tą patį rašyti daug neišpuola. Pasirupinkite pasidarbuoti ant tautiskai-darbiniskos dirvos.

M. A. „Artojus“ eilės, nors nevisai be poetisko dailumo, vienok talpinti negalima. Nesustokit lavinęsi.

Vincukui ir daugeliui kitų. Aukes ir žinios tapo atidėtos į kitus num. Daug vietos užima dabar Susivienijimo reikalai.

Lietuviška Balberné!

Puikiai plaukus kerpa ir lengvai barzdą skuta.

Jur. Šunskis ir Vin. Simanavičius,
155 Metropolitan Ave. ir kampo
Berry str. BROOKLYN, N. Y.

Lietuvių tauta

senoveje ir šiandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tęsa.)

„Lietuvoje įtekmė rusiškos kalbos susiaurino rybas, kuriose vietinė buvo vartojama. Nuo Jagėlos apsikrikštyjimo, ji paplito po Lietuvą beveik be išskyrų. Vos pamokslūs dėl liaudies, interese vieros, drasinosi joje sakyti. Tas paprotys traukėsi Vilniuje net iki XVI amž., jeigu ne ilgiaus. Rods sudai sudyjo lietuviškai, bet ištarines rašė rusiškai ar lotyniškai. Jokio akto, dokumento, urėdiško veiklumo, išdavimo rokundos, neturime lietuviškai. Visi veikalai, seniaus jau išleisti toje kalboje, buvo rašyti dėl religišku reikalų krašto. Spausdintas tapė senas testamentas Chylinskio iki XL psalmui perguldytas Londone, naujas testamentas Hallėje, Postilla Širvydo, perguldymas psalmų iš lenkiško per Steponą Jaugilą Telegą, katechizmas kn. Sam. Minvydo ir tt.: katalikai ir protestantai čion susitiko, interese vieros apdirbinėdami užmestą kalbą. Bent pastaruose laikuose užsiėmė jaje, dėl josios pačios”.

Pati kalba pasiekė augštesnį tobulumą: kiltą prozodija, turtinumas išsireiškimų, prastumas ir gausas senoviškų formų, liekanos dainose ir pasakose liudyja iškilmingą kalbos praeitę. Kad mokėta rašyti ant akmens, ant medžio, ant kiaušinių, nėra abejonės; jau Nedim, Arabų raštininkas X amžy, apie tai liudyja; teip gi Grunan priveda lietuviškų antrašus; galiausiai pats žodis raštas ir rašyti liudyja; ženklai rašto — rašytinės ar skaitytinės; juk grynai lietuviškai vadiname žymelę (.), tašką (·), tarpbrukšnėlį (-). Juk pats skaitymas tolyginasi — skaitliavimui ženklų! Juk turėjome rašytus marškinius, kiaušinius, vainikus! Buvo raštai ant stabų ir vėliavų, ant trubų, pinigų, pečviečių, antgrabių. Žinomo: buvo teip gi runos Skandinavų ir raštas Biarmijos. Rods kad XIII amžy rusiška kalba ėmė platintis, Lietuvių raštas tapė užmirštas. Juk jau Pramžius, anot padavimų, rašė ant akmens likimus žmonių. Raštą turbūt mokėjo kunigai; bet vis gi nė čion Lietuviai neatsilikę nuo kitų senovės tautų. Apart to jie mokėjo piešti. Kad dailos Lietuviams buvo nesvetimos, liudyja dirbimas stalų, nors negražių, bet vis gi išreiškiančių tulą mintį. Tobulesnis minties išreiskimas yra tik jos išplėtojimu. Lietuviai turėjo tepliones ir tepliotojus (maliorius), apart dažytojų visokių audinių; tepliotojai turėjo savo šepetėlių. Turėjo me rašalą ir dažą (parvą, krosą). Matomai dažytojas, dažantis audinius dažais dažytuvėse, skyrėsi nuo tepliotojų, tepliojančio teplionės! Augino žoles dėl dažyvių (melynai dažančias — mėles, geltonai — serpes), ir tam tikros dievystos buvo jų globėjomis. Juk spalvų vardai yra grynai lietuviški: raudonas, mėlynas, geltonas, žalias, baltas, juodas.

„Maskolių rašliavoje randasi labai akyvas veikalas Platono Lukaševičiaus: Manomas Indo-Germanų svietas (Mni-myj indo-germanskij mir. Kijev. 1874). Rašėjas sako, kad nepamenamoj senovėje buvo viena pradinė kalba, kurią jis, išverdamas iš sloveniškų kalbų, vadina „čaromut”. Jis tvirtina, kad dabartinės Europos kalbose šaknų šitos pradinės kalbos užsiliko labai mažai, o daugybė žodžių, kurių jis priskai-

te 18.364, yra mongoliški — t. y. randasi kalbose tautų, dabar gyvenančių Azijoje ir šiaurėje Europos. Jis surinko tuos žodžius į žodyną, ir iš to pasidarė labai akyva, storoka knyga, iš kurios galima matyti, kad vokiška, francužiška angliška, ir kitos kalbos, susideda iš mongoliškų šaknų. Paveizdan:

Angliškai žodis *quarrel*, francužiškai: *querelle* — vaidas, atsako mongoliškam *keregul* — barimai, kalmukų: *keriul* — muštynė.

Vokiškas *hager* — liesas, atsako mongolų: *hangagar* — laibas liesas.

Franc.: *abattre* — numušti žemyn, nukirsti, suardyti, atsako Totorių: *abdira-mak* — nusilpti, *uvattir-mak* — sumušti, suskaldyti, nuzeminti, mongoliškai: *abdereku*, suirti (Galunės *mak* ir *ku* atsako lietuviškai — *ti*; *bil-mak*, *bilė-ti*).

Angl. *to abide* — gyventi, elgtis, *abode* — gyvenimas, namas, atsako Tunguzų: *bido* ir Mongolų: *baidal* — namas (lenkiškai: *buda*).

Vok.: *ablegen* — nustumti nuo kranto, atidėti, *legen* — deti, atsako mongoliškam *legeku* nusiųsti (lotyniškai: *lego*, *deligs*, *legatus*, *delegatus*).

Cibuliai (cvogunai) — vokiškai *zwiebel*, assaniškų Totorių kalboje — *tyibul*, (šaknys).

„Šitų paveikslų užtenka, idant pakreipti skaitytojo atydą ant minėto klausimo.

„Lukoševič dalina mongoliškas kalbas į dvi grupas: pirmos priklauso rytinės Azijos gyventojai: Mongolai, Kinai (Kitajėnai, Ketajėnai), Mandžurai, Japonai, Buriatai ir kiti, prie antros: Jakutai (rytinėje Azijoje), vakarinės Azijos tautos ir šiaurinės Europos: Totoriai, Samojiedai (Samanėdziai), Vogulai, Finai, Čeremisai, Votiakai ir kitos.

„Tai gi pagal skaitlių žodžių, randančių i Europos kalbose, pirmo burio tautos užima vietas: pirmą — Mongolai (7643 žodžių), 2-ą — Mandžurai (2154 ž.), 3-ą — Kitajėnai (1719 ž.), 4-ą — Japonai (218 ž.), toliaus eina kitos tautos.

„Antrosios grupos pirmą vietą užima Totoriai (1699 ž.), 2-ą — Jakutai (819 ž.), 3-ą — Samanėdziai (796 ž.), 4-ą — Vogulai (780 ž.), 5-ą — Finai (386 ž.), 6-ą — Votiakai, Čeremisai (349 ž.) ir kitos.

„Viso: pirmo burio žodžių — 13.240, antrojo — 5.124.

„Jei daleisim ir klaidas, kurias Lukaševič galėjo padaryti išguldyme žodžių, vis gi pasilieka aišku, kad mongoliškos tautos daug prisidėjo prie sudarymo dabartinių europiškų kalbų.

„Angliškoje kalboje Chambers suskaito 53.000 žodžių, iš jų *šakninių* t. y. tokių, nuo kurių kiti žodžiai paeina — 3.820.

„Websteris skaito 310 teip vadinamų indo-germaniškų žodžių. Pagal Lukaševičių svarstant, likusieji 3.510 žodžių — mongoliški. Tai gi indo-germaniškų, t. y. žodžių iš pradinės kalbos, anglų kalboje — tik tai dvylikta dalis!

„Galima spėti, kad tas ir su visomis kalbomis, išskiriant lietuviškąją, kuri, pagal ypatingumą šaknų ir formų, artimų prie šventų Vedų knygų kalbos (o gal — but ir senesnės), yra arčiausia iš visų dabartinių kalbų prie pradinės kalbos — kalbos, kurią Vištelis vadina „rinda-prad-liezuviu”, o Dr. Bruozis „kalba arba kalyba Adomo ir Jievos”.

(Toliaus bus.)

Isz visur.

Lizbone, Portugalijoje, sustraiškavo visi sostapilės publicistai. Jie nori priversti išleis-tojus laikraščių mokėti biskj didesnes mokesčius už raštus, ant ko šie nenorėdami sutikti sustabdė išleidinėti laikraš-čius.

Turiniuje, Italijoje, laike siautinimo audrų su sniegais, ta-po tulame klonyje užnešta šim-tas žmonių, kurie tai buvo grj-ztanti iš darbo angliakasiai. Vos tik per kelias dienas ga-lėjo prisikasti, idant išimti ne-laimingųjų lavonus.

Angliški laikraščiai rašo, jog vienoje iš finliandiškų laivų dirbtuvių, kur Maskolija sku-binai nori užbaigti porą karei-kreiserių, tie kreiseriai tik ne-tapė sudinamituoti. Kas norė-jo tą darbą atlikti, nežinia. Dinamitams neatsakančiai ply-šus, blėdis padaryta menka. Maskoliai sako, jog „vaikas besibovydamas uždegęs palik-tus bosukus su paraku“. — La-bai lengva maskolių logika!

Vienos laikraščiai skelbia, jog Besarabijos mieste Bender (Maskolijoje) 3 balandžio įvy-kę skerdynės žydų. Kada zy-dai buvo susirinkę sinagogose melstis, tytvaikos prasčiokų įigriovė vidun ir įnyko juos mušti. Moteris su vaikais mėtę pro langus, o mergaites zudę dar brutališkiau. Sako, buk prasčiokai įpykę ant žydų už jų nesimpatiškus išsireiškimus apie karę. Matomai vienok, kad tai darbas pačios val-džios.

Vokiški laikraščiai praneša iš Rygos, kad kuomet masko-liams pasisekė nuškandinti ja-poniečių transportlaivį, vokiš-ki garlaiviai vietiniame porte iškėlė iš džiaugsmo savo pa-parčius, ką daryti anglų ir nor-vegų kapitonai atsisakė.

Zuriche, Šveicarijoje, įvyko muštynės tarpe vokičių ir ita-lų, kur vokiečiai susirinkę apie 5000 padarė priešais ita-lus, gyvenančius jų kvartale-demonstraciją, kuri greit per-ėjo į peštynes. Per vargą pri-buvę kareiviai perskyrė muš-inkus po kurių liko kruvinas plotas. Vieną itališką viešbutį vokiečiai visai sunaikino, iš daug viską kas tik jame buvo.

Išsiuntinėjus popiežiui į vi-sas katalikiškas šalis protestą prieš aplenkimą Vatikano per prancuzų prezidentą Loube, prancuzai urėdiškai visam svietui pranešė, kad jie tokį protestą visai ignoruoja ir skaito per ratuką (null). Kaip matysis dabar „šventam tėvui“, kurs pirmiaus vis grumojo Loubes nepriimsias ir matyda-mas kad tas nesiprašo, pagar-sino, jog priims, o tuometarpu tas visai Dievo įpėdinį pralen-kė?

Susirinkimai.

Baltimore, Md., S. L. A. k. 22 gegužės, extra susirinkimas svetainėje ant Bere str., 1 po pietų. Užprašome visus, kaip vyrus, taip moteris.

Sekr. A. Trumpiška.

4-tas metinis Piknikas!

Elizabeth, N. J. šv. Kazimiero dr-stė laikys 30 gegu-žės, panedėlyj, t. y. Dekoration Day, Eilers Union Grove dar-ž, 817 Elizabeth Ave. Už- kviečiam kaip vietinius taip ir aplinkinius lietuvius.

Užprašo Komitetas.

Piknikas!

Parapijos šv. Kazimiero, Plymouth, Pa., atsibus Hanover Park'e, serėdój 1-mą birželio, 1904 m., prasidės 8-tą valandą ryte, muzika bus puikiausia. Visus lietuvius ir lietuvaites, viet-nius ir iš aplinkės užkviečiam kuo-skaitlingiausiai susirinkti ant šio puik-kaus pasilinksminimo. Tikietas dėl šokio ant visos dienos 25 čt.

Komitetas.

Žmonės gali buti laimingi turtingi ir sveiki.

Jeigu nustotų gėrė visokius svaiginančius gerimus, vienas garsingas Prof. D-ras Berlino Vėdikalisko Universiteto draudžia idant nustotų ver-tojė visus svaiginančius gerimus, kurs gauna daugybę nelaimių ir visokių ligų. Girtuokliui gavus užsikročiama ligą, jau sunkiau išsigydyti, vien kad gydosi pas visokius apgavikus, kurio tik pinigų traukia. Tam mie-riui užbėgti jį išrado pagerintą gyduolę nuo visokių užsikročiama ligų, kurs tik į pusę laiko išsigydo, kur buvo mėginta ir gėra pasekmė gyduo-lių Karaliaučiaus ligonbutija. Teipo gi vienas garsus Profesorius Koen-igsberg plaukų ir galvos specialistas, kuris turi pasekmingą vaistą dėl sustiprinimo plaukų ir taip tikiėna, kad yra pasekmingiausia atauginti plaukai ant plikos galvos, jeigu yra maži gyvaplaukučiai—papilla, jeigu galima pžvelkti be abejonės atauga plaukai po jo užžiurą gydymo ir kone devinsėdešimtam procentui buna pagelba, teipgi visas Plaukų ligas gy-do ir Šašus, Papuškus, teipgi ir gyduolės užlaiko nuo tų baisingų užsikre-čiamų visokių limpančių ligų. Jeigu jus kėletą kartų apgavikai apgavo ir kelis jau desėtkus dolerių ištrauke, tai nėra mus kaltė, nes nereikia duotis lile apgautojui ištraukti, o kurie panevali traukia iš jus sunkai už-dirbtą pinigą ir po tokias dideles sumas.

Daugumas Jaunų Vyrų sukiša po šimtą ar du šimtus dolerių ir dą įvaro ligą, kad ir geram daktarui bėda išgydyti. Galite atsišaukti pas mus, nes mes suteiksime rodą ar galite jus savo ligą išsigydyti ar ne bus duotas at-sakymas, jeigu pačto markę įduosite ir savo ligą plačiai aprašysite, viskas bus slaptėbe užlai cyta Kanfidencija tik a. Reika uždėti adresą tokį.

Koenigsberg Med., Co. Specialists, Box. 160 Wmsburg,
220 South Eighth str. BROCKLYN-NEW YORK.

Farmos!**Farmos! Farmos!**

Lietuviai, kurie turite kiek kapi-tolo ir norite pirkti savas farmas ozia pat New Yo-k'o steite, kur žemė gera, įsdirbta ir su budinkai, yra dabar mano rankose ir norėčia kad tik lietuviam papultų; jau čia k-li lietuviai turi savo farmas; prekė pigi ir duodasi ant išmokėjimo. Cia gaspadoriai pelno su apyynias, pienu, sviestu, kiaušiniiais ir t. t.

Katrie norite dasizinoti apie 1 re-kę ir didumą farmų, tai prašau ra-šyti pas mane lietuviškai, lenkiš-kai, ruskai, angliškai arba latviš-kai, o gausite atsakymą. Praau įdėti už 2 c. markę dėl atsakymo.
Geo. Kleek, Poolville, N. Y.

Sluntejei!

sviesto, buro, kiaušinių ir kitų tavo-rų, bus linksmi išgirsti apie naujė freightėjima Lackawannos geležinke-lio ant šių metų, speciališkai einan-tis greitai į New Yorką, Newarką ir tt. kurs sutinka patarnavimą dėl siun-tėjų ir gantojų.

Karai su ledžis isz East Owego, siekenti tą miestą Syracuse, Utica division to Scranton, Newark ir Pier 41, New York City.

Szitasėjimas prasidėjo 22, May ir eina kas utarnikas ir ketvergas kozną nedėle, ateinantis į rytinius miestus serėdos pėtnyczios rytais.

Specializskas laikas paskirtas, dėl siuntinėjimo ir koznas agentas pri-duos reikalaujantiems visas infor-macijes.

Naujausios knygos:

Dziovos ir kova su ja	30c.
Tautškas atgijimas lietuvių ir kitų tautų	20c.
Dykaviečių apmėdzavimas patarmės ukininkams	30c.
Trumpa visatina Istorija dalis I se-novės Istorija	25c.
Socziaus vaizdelei apysakutė iš so-dziu gyvenimo	5c.
Paprasti rakandai ir išdarbiai iš šakų	25c.
Kaip reik pinti rėčkas, baldai ir kiti pinamieji daiktai	30c.
Ka ir kaip kai-kurie amatai dirba dalis I	20c.
Pranašavimai Michaldos karalienės iš Sabbos	15c.
Pragaro gilmės juokingas aprašymas apie kankynes pragaro	15c.
Darbininkų Balsas No. 1 1904	15c.
Girtuoklių Adynos	10c.
Kunigo naudą velniai gaudo	5c.
Davatų gadzinkos.	15c.

Adresuokit:

J. J. PAUKSZTIS & CO.

224 E. Main St.
PLYMOUTH, PA.

Puikiausias dirbejas laikrodzių Isidor Glou.

Parduoda laikrodzius sieninius ir kieszėninius vyriškus ir moteriškus, žiedus, bransoletas, spiltkas ir visokius auksinius daigtus, teipgi uzel-ims jų talaynu. Viskas už pigiausia prekę.
102 Main st. Plymouth, Pa.